

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

146. An post obitum præsentantis, factâ jam ab eo præsentatione,
patronus successor variare possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

præsentare, tenent Castrop. loc. cit. Azor. loc. cit. q. 13. in fine. Spino. de testam. gl. 4. num. 75. Gl. in Clem. plures. b. t. v. præsentare. Decius in c. quanto. de indicis. Abb. ibidem. &c. & alii, quos citat Castrop, qui hanc dat rationem, quod dicta accumulativa variatio, seu plurium successivæ facta, & sèpibus repetita præsentatio, non minus quam facta præsentatio plurium simul, si utilis Ecclesiæ: quod enim offeruntur plures, è majorem delectum habet Episcopus, ut ex illis eligere possit, quem videt Ecclesia aptiorem: Et licet sèpè contingat patronum, postquam præsentavit aliquem valde idoneum, postea in gratiam amici præsente superaddendo alium multò inferiorem, non minuit dictam Ecclesiæ utilitatem; cum, præterquam, quod pari modo contingere possit, ut accumulando præsentationes & præsentatos præsenteret meliorem, nunquam tollitur Episcopo potestas instituendi primum præsentatum. Castrop. cit. p. 6. num. 3. Quod si autem prima præsentatio fuerit invalida, v. g. si facta coram non habente instituere, tunc sicut patronus potest præsentare secundum rejecto primo, ita potest accumulando præsentare tertium cum secundo; cum prima præsentatio, utpote nulla, non debeat computari in numero præsentationum; quia non præstat impedimentum, quod de jure non fortitur effectum, tenent pariter omnes, & expressè Pirh. num. 99. citans Fagn. in c. cum autem. num. 9. Idem ob eandem causam ait Pirh. citans eundem Fagn. ibidem num. 23. fieri posse etiam in totam aliam præsentationem, recedendo à primo, & præsentando alium, & dein accumulando successivè tertium, dum à pluribus compatrionis in pari numero duo sunt præsentati, è quod utriusque præsentatio fuerit invalida; cum ad validam præsentationem requiratur, ut sit facta à maiore parte patronorum.

Quæstio 146. An post obitum præsentantis, facta jam ab eo præsentatione, patronus successor variare possit?

R espondeo: si patronus successor est laicus, & Radhuc duret tempus ad præsentandum, potest variare (intellige accumulando) quia dicitur una eadēque persona successor cum prædecessore. Corrad. l. 4. c. 7. n. 23. citans Vivian. l. 12. c. 5. n. 35.

Quæstio 147. in specie: An ergo, & qualiter etiam permisum patronis laicis dicto modo variare, lite pendente?

I. R espondeo primò: pro fundamento ad sequentia: constitutionem, quā Bonif. VIII. in c. 1. ut lite pendente, in 6. statuit, ut duobus litigantibus super electionibus de se in discordia habitis, si contingat aliquem eorum mori, vel suo iuri renunciare, aut à prosecutione illius quoquo modo excludi, ad electionem aliam (lite super electione superfictis adhuc pendente) non procedatur, alias attentata fore, & ipso jure irrita, idque, ut dispendii, quæ Ecclesiæ inde patiuntur, occuratur, locum pari modo habere in præsentationibus propter omnimodam rationis paritatem, sive trahetur de jurepatronatus Ecclesiastico, sive laico, sive contingat mors, vel alius casus ex præmissis post tempus datum ad præsentandum, sive ante ilud. Lott. l. 2. q. 20. num. 2. Idque non per modum extensionis hujus nimirum constitutionis, sed per modum conclusionis sub dicta eadem ratione. Lott.

num. 3. citans Calderin. conf. I. ut lite pendente. Lap. alleg. 2. num. 3. & Rotam decis. 306. p. 1. recent. n. 1. & quidem etiam in tantum, ut cum à Papa imputatur beneficium litigiosum, minimè sit facienda mentio jurispatronatus, et si esset alicuius Regis. Lott. num. 4. citans Caslal. decis. 9. num. 5. ut lite pendente. Id verò intelligendum, si lis sit inter ipsos præsentatos principaliter, scilicet si inter patrones & Ordinariorum afferentem beneficii libertatem. Lott. num. 5. citans Lamb. l. 2. p. 2. q. 1. a. 9. n. 14. vel inter ipsos patronos super pertinientia. Quin idem etiam secus esse, si lis sit quidem inter præsentatos, sed accessoriè ad item principaliter motam inter præsentantes. Lott. num. 7. citans Archid. in c. 2. ut lite pend. num. 1. & Rotam decis. 426. num. 5. p. 1. recent. Rationem autem hujus constitutionis hanc assignat Lott. num. 8. non quod beneficium, dum lis est principaliter inter præsentatos, efficiatur litigiosum, alias non; sed quod, dum versamus in lite principaliter mota inter præsentatos, si mortuo uno, alter in ejus locum præsenteretur, adhuc erit discutiendum jus illius defuncti; secus verò, si lis sit inter patronos ad invicem, vel inter eos & defendantem, beneficium esse liberæ collationis; quia tunc jus præsentantis rapit in se jus præsentari, sive demortui, sive superfictis. Unde non militat amplius ratio dicta constitutionis. Quæstio autem de jure defuncti ideo necessaria est, ut sciatur de jure superfictis, ne, si jam sit intrusus, in sua intrusionis toleretur. Lott. num. 9. his premissis,

2. Respondeo secundò: cum litigatur cum eo, qui beneficium jam adeptus est, adeoque contra præsentatum jam institutum, clarum est, patronum non posse hanc lite pendente alium præsentare. Castrop. loc. cit. num. 4. Garc. p. 5. c. 9. num. 218. juxta c. 2. ut lite pendente, in 6. citans pro hoc plurimi Rotar. decisiones & Lamb.

3. Respondeo tertio: lite adhuc pendente, sive extra, sive in Curia, institutione neccum facta, non potest patronus, etiam laicus, alium præsentare, neque recedendo à jam præsentato, neque accumulando. Argumento c. 1. ut lite pend. in 6. ubi licet id statuatur de electione, quod lite pendente super aliquius electione, non possit procedi ad aliam, seu alius eligi, cum eadem tamen sit ratio; nimirum ne lite pendente aliqua fiat mutatio, & ut Garc. ne propter novos adversarios litigia prorogari contingat in grave dispendium Ecclesiæ, de præsentatione pariter est intelligendum. Garc. num. 217. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 12. num. 177. Castrop. loc. cit. num. 5. citans Covar. præl. qq. c. 36. num. 7. Paris. de resign. l. 12. q. 3. Lancellot. de attentatis. p. 2. c. 4. in pref. n. 560. Ricc. in pr. resol. 159. n. 4. contra Card. in c. paſſoralis. b. t. q. ult. Jo. Andr. in c. 1. ne lite pend. in 6. & alios, quos citat & sequitur Lamb. l. 2. p. 1. q. 6. a. 12. apud Castrop. Hinc jam in particulari, ubi lis movetur præsentato neccum instituto, de eius inhabilitate, non potest præsentari alius, eo relicto, aut etiam ei accumulari alter. Pirh. num. 102. Item dum plures sunt patroni, & unus præsentavit Cajum, alter Titum, neutri patronorum licet alium subrogare. Castrop. loc. cit. num. 4. Item uno ex præsentatis defuncto, non licet patrono loco illius alium subrogare, quoisque lis pendens finiatur; tametsi alias, dum lis non penderet, licet tunc, etiam patrono Ecclesiastico, alium nominare; cum nominatio facta omnino finita sit. Castrop. loc. cit. num. 5. Porro procedit hac responsio secunda tam in vacatione per resignationem vel affectuationem alte-